

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. LI.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

quod, quicumq; hic non revertuntur ad pœnitentiam, pereant. Imo si non omnes perirent, qui hic in infidelitate decedunt, dilatione illâ adventus Christi non opus propterea foret, cum locus adhuc demur pœnitentiæ in futuro seculo post adventum Christi. Idem patet ex illo quod 2. *Cor. V. 10.* Apostolus docet, quemvis in extremo iudicio accepturum esse, *ἅμα τῷ σώματι*, scilicet retributionem illorum, quæ corpore suo peregit. Hanc autem non accepturus esset, si quis in vitâ male se gerens, pœnitentiâ post mortem actâ, ad vitam resurgeret. Hinc quicumq; mala fecerunt (nullâ exceptione factâ pœnitentiæ post mortem actæ) non ad vitam sed ad iudicium resurrecturi dicuntur apud *Joh. V. 28.* Atq; eodem tendit Apostolus *Rom. II. 6. 7. &c.* docens, quod Deus in iudicio retributurus sit singulis secundum opera sua; omnibus scilicet, qui in patientia & bonis operibus quærunt gloriam (scilicet apud Deum) & incorruptibilia, vitam æternam: Omnibus vero, quicumq; mala faciunt, iram & afflictionem, (æternam) cuius propositionis universalitas infringere, si statueremus impios & malos, pœnitentiâ post mortem actâ, pœnam hanc posse effugere.

LI. Huc pertinet elegantissima Salvatoris Parabola *Luc. XIII. 6.* de homine sterilem ficum in vineâ suâ habente: Hanc cum toties frustra fructus laturam sperasset, tandem excisurus, hortulani tamen petitione motus, per unum annum eidem adhuc parci, ut videat, num diligentiori curatione adhibitâ fructus aliquis ex illâ haberi possit. Ita scilicet, vult Salvator dicere, & Deus nobis subinde parci, sperans nos tandem redituros ad pœnitentiam, ne scilicet pereamus. At si post mortem pœnitentiæ locus adhuc

relinqueretur, etiam hic in infidelitate demortui, nondum tamen statim periremus. Denique referendum etiam huc est, quod de urbibus Tyro & Sidone item Sodomâ ac Gomorrhâ dicit Christus *Matth. XI. 21. seqq.* scilicet, si Tyrii ac Sidonii tot miracula vidissent, quot facta sunt in Chorazim & Bethsaida, tum illos poenitentiam fuisse acturos in sacco & cinere. Non tamen propterea dicit quod iudicium extremum & damnationem effugere possint; sed quod poenam habituri sint tolerabiliorem. At possent plane iudicium effugere, si post mortem locus adhuc foret poenitentiae, quippe qui si miracula Christi vidissent, poenitentiam acturi fuissent, etiam, videntes post mortem, quanta sibi parata sint supplicia, poenitentiam libentissime si modo detur ejus facultas, adhuc agerent. Satis ergo apparet, nullum poenitentiae locum relinqui posse illis, qui in peccatis jam sunt demortui, prout etiam Ecclesia canit: *Wer sich in Christo nicht bereit't / weil er noch lebt in der Gnaden-Zeit / ewig muß der verderben.*

LII. Quid ergo dicendum de adductis D. Petri locis? utrumque fateor aliquid difficultatis habere, & singularium, etiam inter nostratum nonnullos, opinionum fontem fuisse, unde posset Chiliastis quoque condonari, quod ex hujusmodi dictis in hanc sententiam fuerint prolapsi. Interim quam male illa cum Verbo divino congruat, ostensum est numero praecedente, unde jam dispiciendum, qua ratione ita explicari possint dicta allata, ut cum analogiâ fidei consistent. Liceat ergo mihi, salvis aliorum iudiciis, exhibere hoc loco illam utriusque dicti expositionem, quam celeberrimi Academiae hujus Juliae Theologi, jam dudum ab ipso Augustino & Bedâ propositam, fuerunt

am-